The Hague String Trio

Celebrating Women!

The Hague String Trio

Celebrating Women!

Miriam Hyde
Emmy Frensel Wegener
Dame Ethel Smyth
Irene Britton Smith

The Hague String Trio Celebrating Women!

Miriam Hyde (1913-2005)

String Trio (1932)

1. Allegro, non troppo (3:55)
2. Moderato grazioso (3:46)
3. Andante cantabile (4:51)
4. Vivace (4:09)

Emmy Frensel Wegener (1901-1973)

Suite for violin, viola and cello (1925)

5. Inleiding: Moderato Chiara (1:08)
6. Fugato: Rigoroso (1:21)
7. Scherzo: Leggiero e Presto (1:06)
8. Andante: Dolce (3:18)
9. Finale: Vivace. Rigoroso possibile (1:32)

Dame Ethel Smyth (1858-1944)

String Trio in D major, op. 6 (c.1884)

10. Allegro (9:14)
11. Allegretto grazioso (5:24)
12. Adagio (non troppo) (6:47)
13. Finale. Allegro molto (8:05)

Irene Britton Smith (1907-1999)

14. **Fugue** in G minor (1938) (5:14)

Total playing time: 61:01 min.

WORLD PREMIERE RECORDINGS

Miriam Hyde

Some Moments

Some moments are there when we mortals feel
That we have glimpsed existence that is real.
It may have been one long-remembered night,
One hour perhaps, one minute! - when the Light
Gathered so strongly about us that we knew
Eternity was of that nature, too.

It may have been the presence of one soul
Who, with our own, made that existence whole;
Or, as our thoughts were lifted on the wings
Of music, there the fundamental things
Were liberated from the earthly mesh
Bound to them, as the spirit to the flesh.

Such moments are for us a refuge fast,
The rest of life but years, - years rolling past.

The Residence. St Andrew's College
University of Sydney
13/14.5.38
(After listening to Rachmaninoff's Piano Concerto No. 2)

Copyright: State Library of South Australia's collaborative database with Flinders University

The March of the Women.

165

Dedicated to the Women's Social and Political Union.

Copyright, 1911, by Ethel Smyth,

ETHEL SMYTH, Mus. Doc.

Key F. ||: s :— | s :—||

(Band)

1. Shout, shout,
2. Long, long,
3. Com - rades,
4. Life, strife,

{| m :f . s | l :— | s :m . d | s, :d . r | m :r | r :d ||

up with your song! Cry with the wind, for the dawn is break-ing.
we in the past, Co - wer'd in dread from the light of Hea-ven.
ye who have dared. First in the bat - tle to strive and sor - row.
these two are one! Naught can ye win but by faith and dar - ing.

{| s :— | s :— | m :f . s | l :— | s :m . d | s, :d . r ||

March, march, swing you a - long, Wide blows our ban - ner and
Strong, strong stand we at last, Fear - less in faith and with
Scorned, spurned, naught have ye cared, Rai - sing your eyes to a
On, on, that ye have done, But for the work of to-

{| m :r | r :d | s :r . r | m : r | s :r . r | f :m ||

hope is wak - ing. Song with its sto - ry, dreams with their glo - ry,
sight new giv - en. Strength with its beau - ty, life with its du - ty,
wi - der mor - row. Ways that are wea - ry, days that are drear - y,
day pre - pa - ring. Firm in re - li - ance, laugh a de - fi - ance,

f.B♭. F.t.

{| fd' :r' | f' :-.r' | t.d' :r' . m' | l :— | r's :— | s:— ||

Lo! they call and glad is their word. For - ward!
(Hear the voice, oh, hear and o - bey). These, these
Toil and pain by faith ye have borne. Hail, hail,
(Laugh in hope, for sure is the end). March, march,

{| m :f . s | l :— | s :m . d | s, :d . r | m :r | d:— ||

hark how it swells, Thun-der of free - dom, the voice of the Lord!
bec - kon us on, O - pen your eyes to the blaze of day!
vic - tors ye stand, Wear - ing the wreath that the brave have worn!
ma - ny as one, Shoul - der to shoul - der and friend to friend!

Price One Penny.

To be had of THE WOMAN'S PRESS, 156, Charing Cross Road, W.C.,
And BREITKOPF & HÄRTEL, 54, Great Marlborough Street, London, W.

Celebrating Women! A tribute to four women composers

It all began with the string trio by Dame Ethel Smyth, which led to a long search for more music culminating in the CD you find before you. We couldn't quite believe that despite her trio having been officially published, it had not yet been recorded. This made us wonder what other treasures were lying hidden away, in catalogues, archives, hand-written or already transcribed….

Luckily, we could fill a number of CDs with contemporary compositions by women composers, but where were the other string trios from the second half of the 19th century? Also, wouldn't it be wonderful to put together a CD of compositions we felt deserved more recognition, but none of which had previously been recorded?

We expanded our search to the first half of the 20th century, and via publishers and archives arrived at the trios of Wegener, Hyde and Britton Smith. Every time we put a new, unknown composition on our music stands we were full of anticipation and it was so special when we reached a decision together, almost instantly and knew: we have to record this music!
In addition to the magnificent trio by Smyth, there were now the sparkling miniatures of Wegener, the lyrical trio of Hyde and the glorious fugue of Britton Smith.
We had ended up with an wonderful quartet; four women, each with their own personal musical voice; refreshing and intriguing, and all four with fascinating biographies, diverse cultural backgrounds, coming from four different countries and no less than three different continents.

Celebrating Women! is a celebration of the discovery of these string trios and a tribute to the four women who we present to you with pride and joy and in the hope that their music will be heard in many concert halls in the future!

Justyna, Julia and Miriam

A celebration of beautiful yet never recorded string trios

The classical music world has traditionally been dominated by men. The question of why this is so becomes now increasingly pressing. Is it a matter of natural talent or of oppression and prejudice? Promising female composers such as Alma Mahler and Clara Schumann were not exactly encouraged by their famous husbands to develop their own talents. Evidently, even these great men preferred to see their wives as subservient to themselves.

Already in 1861, the philosopher John Stuart Mill, in his essay "The Subjugation of Women," argued passionately for equal rights and opportunities for women, because the common prejudice that they were spiritually inferior was based purely on the primitive law of the strongest, and thus ‘greatly hindered human development.’ Mill attributed the ‘astonishing phenomenon that none of the great composers were women’ to centuries of social and psychological oppression. Because of the care duties traditionally imposed on them, women had never been given the opportunity to devote themselves fully to the necessary musical studies.

Nevertheless, there certainly are and have been great female composers. From Hildegard von Bingen in the twelfth century to so many composers today, they have made important but often neglected contributions to the development of classical music. Could the twenty-first century become the century of women composers (and conductors)? Remarkably, they are still represented at less than eight percent in international concert programmes. But with phenomenal talents such as the Russian Sofia Gubaidulina, the Finnish Kaija Saariaho and the American Joan Tower, it seems that the gap is starting to close. The importance of earlier female composers is also increasingly being discovered and in addition to the now popular Hildegard von Bingen, composers such as Barbara Strozzi, Clara Schumann, Fanny Mendelssohn and our own Henriëtte Bosmans are also receiving the deserved attention.

Miriam Hyde (1913 - 2005)

I feel my music can be a refuge, where beauty and peace can still be omnipresent... the triumph of good over evil.

Miriam Hyde, composer, writer, poet, pianist and music educator was a 'grande dame' in Australian cultural life. She received her first music lessons from her mother, who was a pianist, and then studied at the Elder Conservatorium in Adelaide. Later, at the age of nineteen, with a scholarship in her pocket and all alone, she boarded a boat to England to study in London. During her studies at the Royal College of Music there, she won several prizes for her compositions.

As a successful pianist, Miriam gave many concerts, including performances of her own piano concertos with the London Philharmonic and London Symphony Orchestras conducted by famous conductors such as Malcolm Sargent and Constant Lambert. Throughout her life she also wrote poems - well over five hundred - because both music and poetry, as she later explained, were worlds in which she could alternately express her feelings. Although she made some initial attempts at atonal techniques, she soon felt that this musical language was too rational and contrived for her and continued to write mainly in an impressionistic, post-romantic style or, as she put it herself, 'from the heart.'

Her charming string trio, in four movements, originated from an assignment during her studies in London. Perhaps this piece was played by students at the time, but, as far as we know, it was never performed in public. In the first movement, we hear beautifully combined themes with many rhythmic and melodic contrasts. The second movement is lovely but perhaps also portrays her feelings of homesickness, while the third movement expresses a great depth of emotion. The fourth movement is a lively and powerful gigue.

Emmy Frensel Wegener (1901 - 1973)

... in a wide starry night,
we desire to be great and lonely.

Emmy, born in Amsterdam and the daughter of pianist and composer Bertha Frensel Wegener-Koopman, studied violin with Felice Togni and composition with Sem Dresden at the Amsterdam Conservatory. She also took clarinet lessons and became proficient in Gregorian chant. Like Miriam Hyde, she too was a poet. The Netherlands Music Institute contains an interesting correspondence of hers with Henriëtte Bosmans, Willem Pijper and Daniël Ruyneman, among others, and many of her poems have been published.
Her French-inspired compositions, mainly chamber works, were composed between 1925 and 1935. The Violin Sonata and the Suite for string trio are her earliest works. After that she composed a sextet for piano and wind quintet in addition to a cello sonata. Still later, she wrote a string quartet and several orchestral compositions, which were performed by the Royal Concertgebouw Orchestra conducted by Pierre Monteux and in Geneva conducted by Ernest Ansermet. After 1935 she hardly composed anymore because she unfortunately became seriously ill. Her music has a high originality and expressiveness and would certainly have reached even greater heights if given the chance.

The Suite for violin, viola and cello (five movements, from 1925) has the atmosphere of a sparkling Commedia del Arte. We can see Pulcinella and Scaramouche hopping across the stage, as it were. Emmy herself writes: ‘This suite consists of five very short parts, largely of a light-hearted nature and the whole has therefore the character of a divertimento. Only the Andante has a slightly more serious tone.’ The whole suite is adventurous, whimsical and enchanting.

Dame Ethel Smyth (1858 - 1944)

I feel I must fight, because I want women to turn their minds to big and difficult jobs; not just to go on hugging the shore, afraid to put out to sea.

Ethel did have to fight, first of all against her stern father, a major general in the Royal Artillery, who labeled all her musical aspirations 'complete nonsense' and preferred to see his daughter in a more traditional female role. Yet at the age of nineteen, by refusing to speak for days and acting so impossibly that she wore her father down, she managed to go to Leipzig and study there. After some time, dissatisfied with the level of the Leipzig Conservatory, she took lessons with the Austrian composer Heinrich von Herzogenberg, who also introduced her to his circle of friends, which included celebrities such as Brahms, Clara Schumann, Grieg, Dvořák and Tchaikovsky.

Later, Ethel fought not only for her music, including six operas, symphonic works, a monumental concert mass and numerous chamber music pieces, but also for women's rights. An exciting adventure film can certainly be made about her turbulent life, loves and friendships, including those with Virginia Woolf. However, as a composer she seemed to go down in history mainly for her famous battle song "March of the Women" and her activities as a suffragette. The amusing story of the conductor Sir Thomas Beecham who visited her in prison is well known especially in England: 'When I arrived in the prison courtyard, I saw a chorus of marching martyrs singing their battle song under the direction of the composer herself who, hanging from an upstairs window, fired them on into a Bacchanalian frenzy with her toothbrush.' Less well known is that she was highly regarded as a composer by the same Beecham, who described her opera "The Wreckers" as 'one of the three or four English operas of real musical merit.' Tchaikovsky, after hearing some of her early works in Leipzig

in 1888, praised her as ‘one of the comparatively few women composers who gave promise in the future of a serious and talented career.’

And Bernard Shaw, who in his critiques initially emphasized her shortcomings as typical of a female composer, finally wrote to her in a personal letter: ‘It was your music that cured me forever from the misconception that women cannot do men's work in art.’ Later, she was rightly regarded as a pioneer of the English modern opera tradition, long before Benjamin Britten made an appearance, who, although he must have known her, never mentioned her. However, although she was still celebrated as one of the most famous English composers for the occasion of her seventy-fifth birthday, she has since been largely forgotten. Fortunately, the tide has recently turned and her works are now performed and recorded more and more often. In the summer of 2022, “The Wreckers” will be performed in Glyndebourne.

In her string trio in D major from 1884, we immediately recognize an emergent, strong and independent musical personality in the first movement, despite clear influences of Brahms. The scherzo and rustic middle section of the second movement contain colourful and beautiful themes and highlight the specific sound possibilities of a string trio. The third movement is touching with a wealth of melodic and harmonic ideas. The latter also applies to the last movement, a fast folk dance with some melancholic tones.

Irene Britton Smith (1907-1999)

This is my life, a song, because I am me,
I am my people.

Irene Britton Smith was born in Chicago and was of African - American, Crow and Cherokee descent. From an early age she wanted to be a musician and a composer, but due to the lack of money in her family, that was by no means easy. After first being trained as a schoolteacher, she was able to earn her own money, but then had to work very hard to achieve her musical dreams. Eventually she became a part-time student at the American Conservatory of Music in Chicago, where she received her Bachelor of Music degree. Later she even managed to study at the famous Juilliard School of Music in New York and completed her Master of Music degree at DePaul University in Chicago. Then she travelled to Paris and took lessons with Nadia Boulanger.

She only composed a small number of works and there are few recordings of her music. Her style is a kind of French neo-classical with a unique, elegant and transparent sound idiom. She herself explicitly stated that she only wanted to write music for the sake of music itself and although she was proud of her origin, she had no special desire to incorporate elements of it into her pieces. She also strongly objected to being classified as ‘black’ or ‘female’ or even as a ‘real’ composer. At the same time, she wrote poems that had a clear affinity with her own ‘people’ and bequeathed all her writings and scores to the “Center for Black Music Research” in Chicago.

The Fugue in G minor for string trio (1938) was probably written as an exercise by this 'eternal' student, as Irene saw herself. The piece not only demonstrates a thorough technical mastery of the genre but emerges as an impressive and profound composition.

Anne Woodward, 2021

The Hague String Trio

The Hague String Trio was founded by Justyna Briefjes, Julia Dinerstein and Miriam Kirby in 2006. They met in The Hague after years of study and work in several countries, including Russia, Mexico, Norway, England, Germany and The Netherlands, and came together to share their love of chamber music. Since then they have formed a strong bond as an ensemble.

The trio enjoys exploring the extensive string trio repertoire, from treasured masterpieces to lesser known compositions which they believe deserve more recognition. They work closely with composers such as Robin Holloway, Kerry Woodward, Arne Werkman and Reza Nakisa as well as fellow musicians, including oboist Pauline Oostenrijk and pianist Daniël Kramer with whom they have performed many concerts. From season '21/'22 they will begin a new collaboration with pianist Ksenia Kouzmenko.

The Hague String Trio performs throughout The Netherlands, and gives concerts every year in England and Germany, where it has built up devoted followings. In the summer of 2019 they took part in the festival Rencontres musicales de Champéry in Switzerland. In February 2019 their CD *After the Darkness* was released, featuring music by Jewish composers whose lives were destroyed in the Second World War through persecution, murder or exile. The recording received a great deal of media attention, both on the radio and television in the Netherlands, and received many wonderful reviews both in The Netherlands and abroad: 4-stars from the BBC music magazine, a Supersonic award from Pizzicato in Luxembourg, a 10 from the Dutch classical music magazine Luister, and a glowing review from Gramophone to name a few. *After the Darkness* was also nominated for the chamber music category of the 2020 International Classical Music Awards.

Justyna and Miriam are both members of the Residentie Orkest The Hague and Julia is a sought after viola pedagogue in many conservatoires in The Netherlands.

Emmy Frensel Wegener

Als ik de schors, als ik de bast,
als ik het ruwe, ruige hout
van dezen stoeren boom betast,
is hij mij wonderlijk vertrouwd,

want beide zijn wij in het land,
en op de aarde neergeplant,
en staan gelijkelijk gericht,
naar 't doel dat ons gemeenzaam is;

wij rijzen uit de duisternis,
en zoeken hunkerend het licht,
en groeien staag in het verlangen,
den zegen van de zon te ontvangen;

wij zingen samen het refrein,
dat 't ruischen van de wind ons bracht,
en in een wijden sterrenacht,
willen wij groot en eenzaam zijn.

Uit: De Nieuwe Gids. Jaargang 48 (1933)

Celebrating Women!

Een hommage aan vier vrouwelijke componisten

Het begon allemaal met het strijktrio van Dame Ethel Smyth: dit leidde tot een lange zoektocht naar muziek die uiteindelijk uitmondde in de cd die voor ons ligt.
Onze verbazing was groot dat er, ondanks dat haar trio officieel uitgegeven was, geen opname van te vinden was en daarmee kwam vanzelf de vraag op wat voor moois er nog meer verborgen lag, in catalogi, archieven, handgeschreven of al ingevoerd…

Met hedendaagse muziek van vrouwelijke componisten zouden we gelukkig meerdere cd's kunnen vullen, maar waar waren de andere strijktrio's uit de tweede helft van de 19e eeuw gebleven?
En daarnaast; zou het niet mooi zijn om een cd te kunnen samenstellen die bestond uit wereldpremières, uit nog nooit opgenomen werken die het verdienden om nu in de spotlight gezet te worden?

We weken uit naar de eerste helft van de 20e eeuw en kwamen via uitgevers en archieven aan de trio's van Wegener, Hyde en Britton Smith. Iedere keer waren we vol verwachting als we een nieuwe, onbekende compositie op de lessenaar zetten en het was bijzonder dat we steeds vrijwel direct tot dezelfde conclusie kwamen: deze muziek moeten we opnemen!
Naast het monumentale trio van Smyth waren daar nu de sprankelende miniaturen van Wegener, het lyrische trio van Hyde en de verstilde, maar naar een grootse climax groeiende fuga van Britton Smith.
We hadden uiteindelijk een prachtig kwartet in handen; vier vrouwen met elk een eigen muzikale stem; verrassend en boeiend, en alle vier met indrukwekkende biografieën, diverse culturele achtergronden, afkomstig uit vier verschillende landen, en maar liefst drie werelddelen.

Celebrating Women! viert de ontdekking van deze strijktrio's en we brengen met trots en blijdschap een hommage aan de vier vrouwen, met de hoop dat ze in de toekomst op vele concertpodia te horen zullen zijn!

Justyna, Julia en Miriam

Een feest van prachtige maar nooit eerder opgenomen strijktrio's

De klassieke muziekwereld wordt van oudsher gedomineerd door mannen. De vraag waarom dit zo is wordt nu steeds dringender gesteld. Is het een kwestie van natuurlijk talent of van onderdrukking en vooroordelen? Veelbelovende componistes als Alma Mahler en Clara Schumann werden door hun beroemde echtgenoten niet bepaald aangemoedigd hun eigen talenten te ontplooien. Kennelijk zagen ook deze grote mannen hun vrouwen liever als dienstbaar aan zichzelf.

In 1861 pleitte de filosoof John Stuart Mill in zijn essay "De onderwerping van de vrouw" al hartstochtelijk voor het geven van gelijke rechten en mogelijkheden aan vrouwen, omdat het algemene vooroordeel dat zij geestelijk inferieur zouden zijn louter gebaseerd was op de primitieve wet van de sterkste en daarmee 'de ontwikkeling van de mens danig in de weg zat.' Het 'verbazingwekkende fenomeen dat niemand van de grote componisten een vrouw was' schreef Mill toe aan een eeuwenlange sociale en psychologische onderdrukking. Door de haar traditioneel opgelegde zorgtaken hadden vrouwen nooit de kans gekregen zich volledig te wijden aan de noodzakelijke muzikale studies.

Toch waren en zijn er wel degelijk grote vrouwelijke componisten. Van Hildegard von Bingen in de twaalfde eeuw tot aan veel hedendaagse componistes hebben vrouwen belangrijke maar vaak onderbelicht gebleven bijdragen geleverd aan de ontwikkeling van de klassieke muziek.

Zou de eenentwintigste eeuw de eeuw van de vrouwelijke componisten (en dirigenten) kunnen worden? Opmerkelijk genoeg zijn zij met minder dan acht procent nog steeds ondervertegenwoordigd in de internationale concertprogramma's. Toch lijkt, met fenomenale talenten als de Russische Sofia Goebaidoelina, de Finse Kaija Saariaho en de Amerikaanse Joan Tower, de inhaalslag te zijn ingezet. Ook het belang van vroegere componistes wordt steeds vaker ontdekt en behalve de nu populaire Hildegard von Bingen, krijgen onder andere ook Barbara Strozzi, Clara Schumann, Fanny Mendelssohn en onze eigen Henriëtte Bosmans steeds meer verdiende aandacht.

Miriam Hyde (1913 – 2005)

Ik voel dat mijn muziek een toevluchtsoord kan zijn waar schoonheid en vrede nog steeds alomtegenwoordig zijn... de triomf van het goede over het kwade.

Miriam Hyde, componiste, schrijfster, dichteres, pianiste en muziekpedagoge was een 'grande dame' in het Australische culturele leven. Haar eerste muzieklessen kreeg zij van haar moeder die pianiste was en daarna studeerde ze aan het Elder Conservatorium in Adelaide. Vervolgens stapte ze op negentienjarige leeftijd, met een beurs op zak en geheel alleen, op de boot naar Engeland om in Londen te gaan studeren. Tijdens haar studie aan het Royal College of Music aldaar sleepte ze meerdere prijzen in de wacht voor haar composities.

Als succesvol pianiste gaf Miriam vele concerten, waaronder uitvoeringen van haar eigen pianoconcerten met de London Philharmonic en London Symphony Orchestras o.l.v. beroemde dirigenten zoals Malcolm Sargent en Constant Lambert. Gedurende haar hele leven schreef ze daarnaast gedichten – ruim vijfhonderd – omdat zowel muziek als poëzie, zoals ze later zelf verklaarde, werelden waren waarin ze afwisselend haar gevoelens kon uitdrukken. Hoewel ze in het begin een paar pogingen deed atonale technieken toe te passen, voelde ze al snel dat die muzikale taal voor haar te rationeel en gekunsteld was en schreef verder voornamelijk in een impressionistische, post-romantische stijl of, zoals ze dat zelf uitdrukte, 'vanuit het hart.'

Haar charmante strijktrio, in vier delen, ontstond uit een opdracht tijdens haar studie in Londen. Wellicht is dit stuk destijds wel door studenten gespeeld, maar voor zover wij weten is het in het openbaar nooit uitgevoerd. In het eerste deel horen we prachtig gecombineerde thema's met veel ritmische en melodische contrasten. Het tweede deel is lieflijk maar misschien ook vol heimwee, terwijl het derde deel diepe gevoelens uitdrukt. Het vierde deel is een levendige en krachtige gigue.

Emmy Frensel Wegener (1901 – 1973)

… in een wijden sterrenacht,
willen wij groot en eenzaam zijn.

Emmy, geboren in Amsterdam en de dochter van pianiste en componiste Bertha Frensel Wegener-Koopman, studeerde aan het Amsterdams Conservatorium viool bij Felice Togni en compositie bij Sem Dresden. Ook nam zij klarinetlessen en bekwaamde zich in Gregoriaanse zang, en net als Miriam Hyde schreef ze poëzie. In het Nederlands Muziek Instituut bevindt zich een interessante correspondentie van haar met o.a. Henriëtte Bosmans, Willem Pijper en Daniël Ruyneman en vele van haar gedichten zijn gepubliceerd.
Haar Frans getinte composities, voornamelijk kamermuziekwerken, ontstonden tussen 1925 en 1935. De Vioolsonate en de Suite voor strijktrio zijn haar vroegste werken. Daarna componeerde zij naast een cellosonate ook een sextet voor piano en blaaskwintet. Nog later ontstonden onder meer een strijkkwartet en enige composities voor orkest die werden uitgevoerd door het Koninklijk Concertgebouworkest o.l.v. Pierre Monteux en in Genève o.l.v. Ernest Ansermet. Na 1935 componeerde ze nauwelijks meer omdat ze helaas ernstig ziek werd. Haar muziek heeft een hoge zeggingskracht en originaliteit en zou zeker nog grotere hoogten hebben bereikt als ze daarvoor de kans gekregen had.

De Suite voor viool, alt en cello (vijf delen, uit 1925) heeft de sfeer van een sprankelende Commedia del Arte. We kunnen Pulcinella en Scaramouche als het ware over het toneel zien huppelen. Zelf schrijft Emmy: ‘Deze suite bestaat uit vijf zeer korte delen, grotendeels van luchtige aard, waardoor het geheel het karakter van een divertimento heeft. Slechts het Andante heeft een iets ernstiger toon.’ Het hele stuk is avontuurlijk, grillig en betoverend.

Dame Ethel Smyth (1858-1944)

Ik voel dat ik moet vechten, want ik wil dat vrouwen grootse en moeilijke taken op zich nemen en niet alleen, zoals nu, de kust een beetje knuffelen zonder zich ooit op zee te wagen.

Ethel moest inderdaad vechten, allereerst tegen haar strenge vader, een generaal-majoor van de koninklijke artillerie, die al haar muzikale aspiraties als 'volkomen nonsens' bestempelde en zijn dochter liever in een meer traditionele vrouwenrol zag. Toch lukte het haar op negentienjarige leeftijd, door dagenlang te weigeren een woord te spreken en zich zo onmogelijk te gedragen dat haar vader haar uiteindelijk maar liet gaan, in Leipzig te gaan studeren. Na enige tijd, ontevreden met het niveau van het conservatorium, nam zij lessen bij de Oostenrijkse componist Heinrich von Herzogenberg, die haar ook introduceerde in zijn vriendenkring waartoe beroemdheden als Brahms, Clara Schumann, Grieg, Dvořák en Tsjaikovsky behoorden.

Later vocht Ethel niet alleen voor haar muziek, waaronder zes opera's, symfonisch werk, een monumentale concertmis en talloze kamermuziekstukken, maar ook voor vrouwenrechten. Over haar turbulente leven, liefdes en vriendschappen met onder meer Virginia Woolf kan zeker een spannende avonturenfilm gemaakt worden. Maar als componiste dreigde zij vooral de geschiedenis in te gaan door haar strijdlied "March of the Women" en haar activiteiten als suffragette. Het vermakelijke verhaal van de dirigent Sir Thomas Beecham die haar in de gevangenis bezocht is vooral in Engeland algemeen bekend: 'Toen ik op de binnenplaats van de gevangenis arriveerde zag ik een koor van marcherende vrouwelijke martelaren die hun strijdlied zongen onder de directie van de componiste zelf die, hangend uit een bovenraam, hen tot een Bacchantische roes aanvuurde met haar tandenborstel.'

Minder bekend is dat zij als componiste hogelijk gewaardeerd werd door diezelfde Beecham, die haar opera "The Wreckers" beschreef als 'één van de drie of vier Engelse opera's van werkelijke belang.' Ook Tsjaikovsky, na het horen van enige van haar vroege werken in Leipzig in 1888, sprak lovende woorden: 'Zij heeft het potentieel om een zeer serieus en talentvol componist te worden.' En Bernard Shaw, die in zijn kritieken aanvankelijk de

nadruk had gelegd op haar tekortkomingen als ‘typisch voor een vrouwelijke componist,’ schreef haar uiteindelijk: ‘Het was jouw muziek die mij voorgoed genas van de misvatting dat vrouwen geen mannenwerk kunnen verrichten in de kunst.’ Destijds werd zij terecht als een pionier van de Engelse moderne operatraditie beschouwd, lang voordat Benjamin Britten, die haar gekend moet hebben maar nooit heeft genoemd, zijn intrede deed. Ze is echter daarna, hoewel zij tijdens een festival ter ere van haar vijfenzeventigste verjaardag nog gevierd werd als een van de beroemdste Engelse componisten, grotendeels in de vergetelheid geraakt. Maar gelukkig is het tij recentelijk gekeerd en worden haar werken nu weer steeds vaker uitgevoerd en opgenomen. In de zomer van 2022 zal “The Wreckers” worden uitgevoerd in Glyndebourne.

In haar strijktrio in D uit 1884 herkennen we in het eerste deel, ondanks duidelijke invloeden van Brahms, onmiddellijk een onstuitbaar talent met een sterke en onafhankelijke muzikale persoonlijkheid. Het scherzo en het rustieke middengedeelte van het tweede deel bevatten kleurrijke thema’s en laten de specifieke klankmogelijkheden van een strijktrio prachtig uitkomen. Het derde deel is ontroerend met een schat aan melodische en harmonische ideeën. Dat laatste geldt ook voor het laatste deel, een snelle volksdans met soms melancholische tinten.

Ethel Smyth speaking at the London Pavilion at a Women's Social & Political Union meeting, 1912

Irene Britton Smith (1907-1999)

This is my life, a song, because I am me, I am my people.

Irene Britton Smith werd geboren in Chicago en was van Afro–Amerikaanse, Crow en Cherokee afkomst. Van jongs af aan wilde ze musicus en componiste worden, maar door het gebrek aan geld in haar familie was dat bepaald niet eenvoudig. Na eerst tot schoollerares opgeleid te zijn kon ze haar eigen geld verdienen, maar moest daarna keihard werken om haar muzikale dromen te verwezenlijken. Uiteindelijk kon ze parttime gaan studeren aan het American Conservatory of Music in Chicago, waar ze haar Bachelor of Music behaalde. Later slaagde ze er zelfs in om compositie te studeren aan de beroemde Juilliard School of Music in New York en voltooide ze haar Masters of Music aan de DePaul University in Chicago. Daarna reisde ze naar Parijs en volgde lessen bij Nadia Boulanger.
Zij heeft slechts een klein aantal werken gecomponeerd en er zijn nog weinig opnamen van haar muziek. Haar stijl is een soort Frans neo-klassiek met een geheel eigen, elegant en transparant klankidioom. Zelf verklaarde ze uitdrukkelijk dat ze muziek wilde schrijven omwille van de muziek zelf en hoewel ze trots was op haar afkomst, had ze geen speciaal verlangen elementen daarvan in haar stukken te verwerken. Ze had er ook ernstig bezwaar tegen om als ‘zwarte’ of ‘vrouwelijke’ of zelfs als een ‘echte’ componiste geclassificeerd te worden. Tegelijkertijd schreef ze gedichten die een duidelijke affiniteit met haar eigen ‘volk’ hadden en liet zij al haar geschriften en partituren na aan het “Center for Black Music Research” in Chicago.

De Fugue in g klein voor strijktrio (1938) is waarschijnlijk geschreven als een oefening door deze ‘eeuwige’ studente, zoals Irene zichzelf zag. Het stuk getuigt niet alleen van een grondige technische beheersing van het genre, maar ontpopt zich als een indrukwekkende en diepzinnige compositie.

Anne Woodward, 2021

The Hague String Trio

The Hague String Trio werd in 2006 opgericht door Justyna Briefjes, Julia Dinerstein en Miriam Kirby. Zij ontmoetten elkaar in Den Haag na jaren van studie en werk in vele landen, waaronder Rusland, Mexico, Noorwegen, Engeland, Duitsland en Nederland, en kwamen bij elkaar om hun liefde voor kamermuziek te delen. Sindsdien hebben zij zich tot een hecht ensemble gevormd.

Het trio verkent graag het uitgebreide strijktriorepertoire, van de geliefde meesterwerken tot minder bekende composities die volgens hen de moeite waard zijn om gehoord te worden. Zij werken nauw samen met componisten zoals Robin Holloway, Kerry Woodward, Arne Werkman en Reza Nakisa, evenals andere musici, onder wie hoboïste Pauline Oostenrijk en pianist Daniël Kramer, met wie zij al vele concerten hebben gegeven. Vanaf seizoen '21/'22 zullen ze een nieuwe samenwerking aangaan met pianiste Ksenia Kouzmenko.

The Hague String Trio treedt op in heel Nederland en geeft elk jaar concerten in Engeland en Duitsland, waar het een trouw publiek heeft opgebouwd. Ook heeft het in de zomer van 2019 deelgenomen aan het festival Rencontres musicales de Champéry in Zwitserland.

In februari 2019 is de cd *After the Darkness* uitgebracht, die bestaat uit werken van Joodse componisten wier levens verwoest zijn in de Tweede Wereldoorlog door vervolging, moord of verbanning. Daarover is veel media-aandacht geweest in o.a. Vrije Geluiden, Passaggio en de Spiegelzaal op radio 4, en in het tv-programma VPRO Vrije Geluiden. De cd is beloond met prachtige recensies uit binnen- en buitenland; van Gramophone, een beoordeling met een 10 in de Luister, een 5-sterren recensie in De Gelderlander en een 4-sterren recensie in BBC Music Magazine. Ook werd *After the Darkness* genomineerd voor de 2020 International Classical Music Awards in de categorie Chamber Music.

Justyna en Miriam zijn beiden lid van het Residentie Orkest in Den Haag en Julia is een vooraanstaand altviooldocente aan verschillende conservatoria in Nederland.

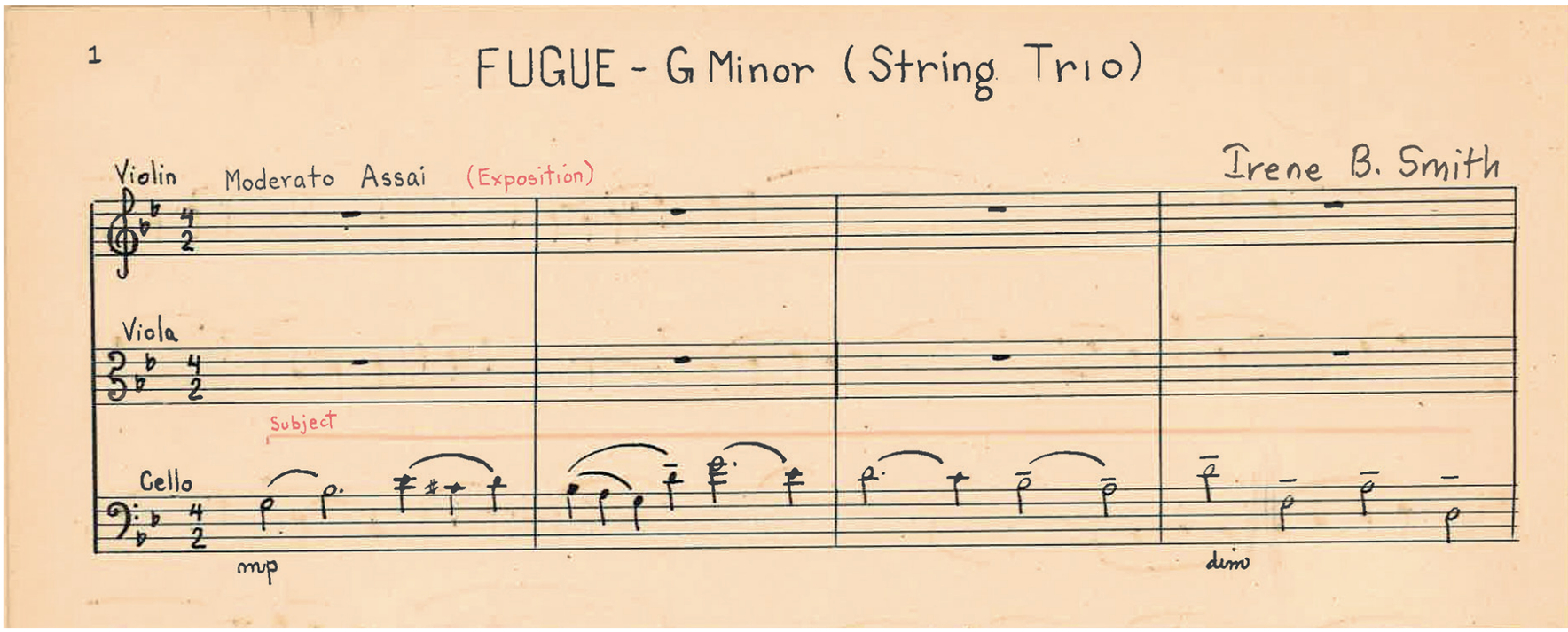

Manuscript excerpt - Fugue in G minor, **Irene Britton Smith**. Courtesy of the archives of the Center of Black Music Research, Columbia College Chicago

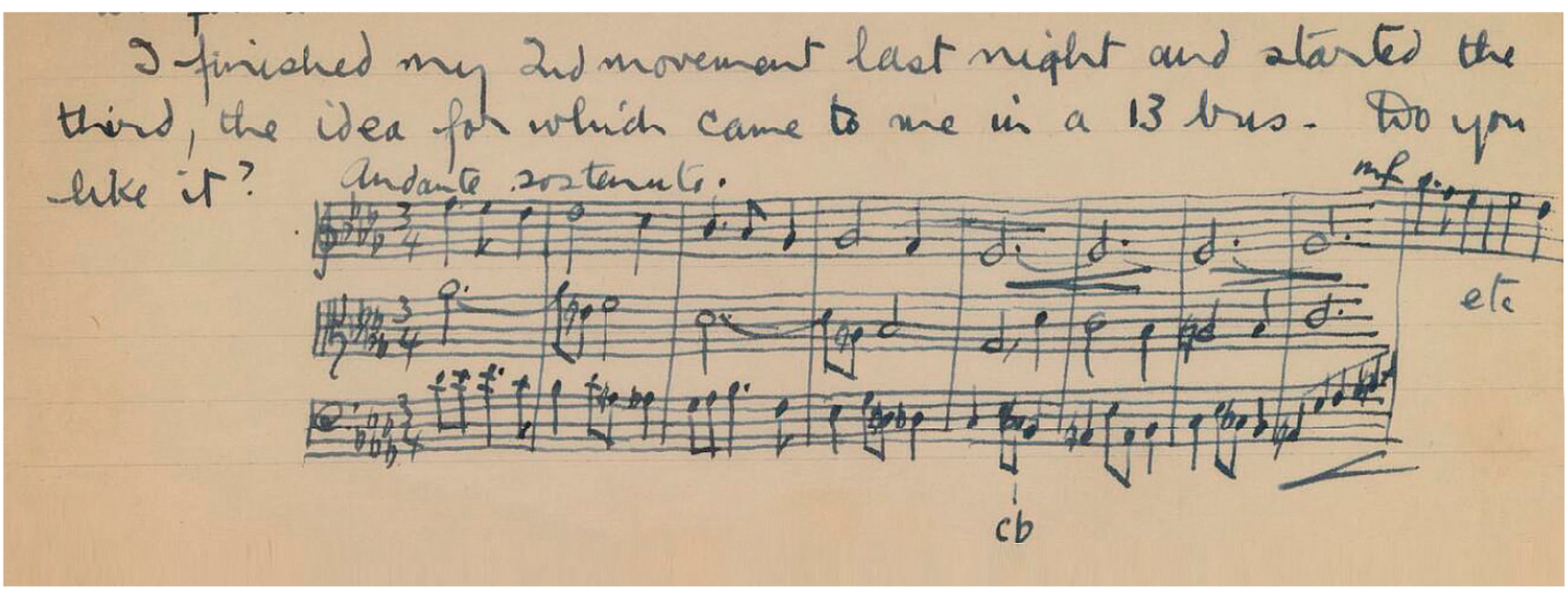

Letter excerpt, London,1932. Papers of **Miriam Hyde**, National Library of Australia, MS 5260, nla.obj-156081064

The Hague String Trio

Justyna Briefjes Violin
Julia Dinerstein Viola
Miriam Kirby Cello

Recording: **Mediatrack**
Producer/recording engineer: **Tom Peeters**
Recording location: **Westvest90**, Schiedam, The Netherlands
Recording dates: **14, 15 & 16 April, 2021**

Microphones: Brüel & Kjaer 4003, Neumann modified by **Rens Heijnis**
Microphone cables, interlinks: **Acoustic Revive**

Text: **Anne Woodward**
Translation: **Kerry Woodward**
Photography: **Sarah Wijzenbeek**
Photo **Miriam Hyde** (1934) Courtesy of Special Collections, The University of Adelaide Library
Photo **Emmy Frensel Wegener** Copyright: Archief Stichting Vrouw en Muziek, Collectie IAV-Atria
Photo **Irene Britton Smith** Courtesy of the archives of the Center of Black Music Research at Columbia College Chicago

With special thanks to:
Heidi Marshall and the Center for Black Music Research at Columbia College Chicago, Christine Edwards, Wirripang Publishers, Bettina Marquardt and Furore Verlag, Donemus Publishing, Gabriella di Laccio and Donne, Women in Music, Sena Muziekproductiefonds, Gravin van Bylandt Stichting, Von Brucken Fock Fonds, Ewa Briefjes-Cudowska, Prof. Tony Kirby & Sara Kirby-Nieweg, Mikhail Zemtsov, Sven Arne Tepl

performers Sena
GRAVIN VAN BYLANDT STICHTING
VON BRUCKEN FOCK FONDS

www.thehaguestringtrio.com
www.cobrarecords.com

COBRA 0083